

Évközi 31. Vasárnap B

Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr. Ezeket a parancsokat, amelyeket ma szabok neked, őrizd meg szívedben. (MTörv 6,4.6)

Olvasmány

Második Törvénykönyv 6,2-6

Az Ígéret földjének határán Mózes ezt a beszédet intézte a néphez:

"Féld az Urat, Istenedet egész életedben, tartsd meg parancsait és törvényeit, amelyeket meghagyok neked, fiaidnak és unokáidnak is, – hogy sokáig élj. Halld hát, Izrael, és legyen gondod rá, hogy teljesítsd azokat, így jól megy majd sorod és megsokasodsz a tejjel-mézzel folyó országban, amelyet az Úr, atyáid Istene ígért neked!

Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr! Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és minden erődből! Ezeket a parancsokat, amelyeket ma szabok neked, őrizd meg szívedben."

Szentlecke

Zsidókhöz 7,23-28

Testvéreim! A zsidóknál nagy számban voltak papok, mivel a halál következtében nem maradhattak meg. Krisztus viszont örökre megmarad, s így papsága örökké tart. Ezért tudja mindörökre üdvözíteni azokat, akik általa járulnak Isten elé, hiszen örökké él, hogy közbenjárjon értünk.

Ilyen főpap kellett nekünk: szent, ártatlan, feddhetetlen, a bűnösöktől elkülönített, aki fölségesebb az egeknél. Ő nem szorul rá, mint a többi főpap, hogy naponként először a saját vétkeiért mutasson be áldozatot, s csak azután a nép bűneiért. Egyszer s mindenkorra megtette ezt, amikor feláldozta önmagát.

A törvény tehát gyarló embereket rendelt főpappá, míg az eskü szava, amely a törvényt követte, magát az örökre tökéletes Fiút.

Evangélium

Márk 12,28b-34

Abban az időben: Egy írástudó megkérdezte Jézustól: "Melyik az első a parancsok közül?"

Jézus így válaszolt: "Ez az első: Halld, Izrael! Az Úr a mi Istenünk, az egyetlen Úr. Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből, teljes elmédből

és minden erődből! A második hasonló ehhez: Szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ezeknél nincs nagyobb parancsolat."

Az írástudó erre azt válaszolta: "Valóban, jól mondtad, Mester, hogy ő az Egyetlen, és hogy rajta kívül nincs más. És azt is, hogy őt teljes szívünkből, teljes elménkből és teljes erőnkből szeretni, embertársunkat pedig úgy szeretni, mint saját magunkat, többet ér minden égő- vagy véres áldozatnál." Jézus az okos felelet hallatára megdicsérte: "Nem jársz messze Isten országától." Ezután több kérdést már nem mertek neki föltenni.

Elmélkedés

A zsidó és a keresztény hit magva összefoglalható ebben az egyetlen mondatban: "Halld, Izrael: az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr." (ld. 1. olvasmány). Az egyetlen azonban nemcsak azt jelenti, hogy csak egy Isten van, hanem azt is, hogy ez az "Egyetlen" önmagában egység és osztatlan: abszolút harmóniát és általános rendet testesít meg.

Ahogy Isten egyetlen, ugyanúgy mi is "egyetlen – egység" kell, hogy legyünk. Egységnek kell uralkodnia köztünk, emberek között, akik egymással élünk és dolgozunk. Az egység azonban nem azt jelenti hogy mindenki egyforma, hogy elsimítunk minden különbözőséget vagy hogy az erősebb érvényesül. A valódi egység meghagyja minden ember egyetlen mivoltát anélkül, hogy érdekérvényesítés, hatalmi harc és konkurencia határozná meg az egymással való kapcsolatot. Az egységben való együttélést sokkal inkább a két főparancsolat hatja át amelynek felidézésével Jézus élesen és pontosan válaszol a farizeusok kérdésére: az istenszeretet és a felebaráti szeretet parancsa.

"Parancsok": mennyivel inkább felszólításnak és kényszernek érezzük, mint a kiegyensúlyozott és termékeny együttélés támogatóinak! Az írástudók kérdése sem a parancs értelmére irányul elsősorban, hanem a rangsorra: mi a legfontosabb? De Jézus viszonylagossá teszi a kérdést válaszával és viselkedésével: nem sorrendiségről vagy rangsorról van szó, hanem a parancsok mélyebb értelméről. A parancsok nem arra valók, hogy valamilyen nyomást gyakoroljanak, hanem "az emberek érdekében" és "hogy ezért jobban éljenek". A parancsok tehát elsősorban az emberért vannak, hogy boldogabb legyen és üdvözljön.

*A parancsok nem az Isten emberre kényszerített elvárásai. Isten parancsait **mindig** megelőzi az Isten ember felé fordulásának megtapasztalása, az üdvösség, amelyet Isten akar és ígér az embernek. Ha az Ószövetséget szemléljük, nyilvánvalóan látszik ez a tapasztalat: csak **miután** megszabadítja Isten népét az egyiptomi szolgaságból és a szabadságba vezeti, csak azután nyilatkoztatja ki Mózesnek a tízparancsolatot. **Mivel** Izrael népe megtapasztalta Istent, mint szabadítót, mivel csak Isten parancsolatai, csak Isten akarata szolgálja az üdvösségét. Az istenszeretet és felebaráti szeretet parancsolatát (amely tartalmaz minden más parancsolatot) tehát megelőzi a felhívás ("Halld, Izrael!"); **elsőként** Isten szeretett minket, mindegyikünkre végtelenül sok figyelmet fordít életünk során. Csak ha felismerjük ezt a szeretetet, csak akkor, ha hagyjuk, hogy hasson ránk Isten szeretete, csak akkor leszünk képesek, hogy hasonlóképpen szeressük Őt és embertársainkat.*